

Vinter — adjö

Så har han då äntligen givit sig av — Kung Bore. Den 6 december 1981 slog han till med köldgrader, så att termometern stelnade till, och snön föll och klädde med ens allt i vinter-vitt. Sedan höll denne Vinterns Konung oss i ett stadigt köldgrepp ända fram till den 6 februari 1982, alltså i hela två månader. Detta hade vi inte varit med om i "mannaminne". Och mannaminnet räcker ej så länge — ingen talar gärna om den snö som föll i fjol. Men nu fick vi vackert byta in oss i ylle och varma stövlar och pulsa oss fram i det decimeter-tjocka, vita snötäcket, som bredde ut sig över landet, alltmedan temperaturen sjönk till 10, 20 ja ända ner till 30 minusgrader,

Men medan vi frös både ute och inne, så hade sport- och konfektionsaffärerna gyllene tider med försäljning av täckkappor, skidor, skridskor och annat, som skulle passa till både julklappar och den kommande vintersportsäsongen. Jul- och nyårshelg blev precis så vit och fin, som vi hade drömt om eller som vi vanligen ser på Jenny Nyström-julkort.

Kall och solig januaridag 1982

"Den här vintern är den kallaste, som vi har genomlevat", säger kanske många, men vintrarna under vårt århundrade har väl växlat från milda till stränga perioder och långt dessförinnan talade man om vargavintrar eller fimbulvintrar, som måste ha varit alldeles rysligt kalla.

Vi, som minns 1940—1942, tänker alldeles särskilt på de långa, kalla, snöiga månaderna januari, februari, mars, då vi gick omkring i sjaletter, kaninskinnsmössor, muffar och örnskydd. Tiden gick långsamt och vintern tycktes aldrig taga slut, me-

nade vi. Tungt var det att leva under dessa år på grund av krigsläget ute i Europa och vi skyllde de stränga

Snösmältning mars 1982

vintrarna på alla möjliga orsaker: bombflyget, luftvärnseld, som orsakade rabalder i de högre luftlagren, eller Högre Maktens straffdom över oss människovarelser, som ställde till med så mycket elände på jordklotet.

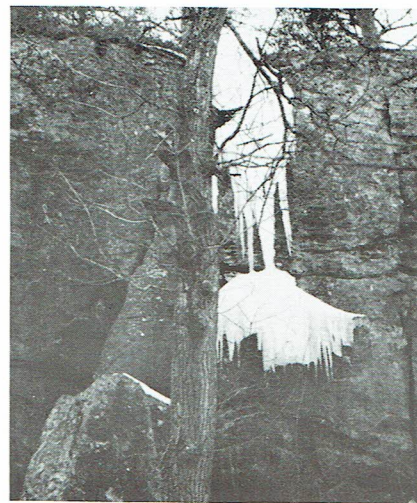
Vad skall vi nu skylla på? Rymdsatelliter, atombombssprängningar eller rentav SMHI, vars väderprognoser inte alltid är att lita på. Ja, vi kan spekulera i det oändliga, men årtiderna växlar likafullt på exakt bestämda tider.

Nu har vi vårdagsjämningen här och så skall enligt almanackan våren vara på väg så sakteliga, även om dagarna är grå och solen lyser med sin frånvaro just nu. Vårtecknen är inte att ta miste på: snödropparna lyfter försiktigt sina huvuden, krå-

Islossning mars 1982

korna samlas till rådslag på hus-taken, skatorna är i full färd med att anlägga sina risiga bon, björkarna har fått en viol-brun färgton, och i skrivande stund, den 22/3 kl. 10.30 fm. noga räknat, kom bofinken, slog några drillar för att klara strupen och flög bort igen. Visst är det en skön tid vi går till mötes, även om vi ännu en tid får utstå en del frostnätter och en och annan snöby.

Kinnasands-gardiner på tork? Nej, isbildningar längs en bergvägg

"Den ljusnande framtid är vår", hoppas vi i varje fall på, för oss och för alla andra ute i världen, och eftersom vi snart är inne i april — vad passar bättre att sluta denna lilla tillbaka blick på den kalla, snöiga vintern 1981/1982 än med denna dikt av EA Karlfeldt:

*Intet är som väntans tider,
vårflodsveckor, knoppningstider,
ingen maj en dager sprider
som den klarnande april.
Kom på stigens halka,
skogen ger sin dävna svalka
och sitt djupa sus därtill.
Sommarens vällust vill jag skänka
för de första strån som blänka
i en dunkel furusänka,
och den första trastens drill.*

KAJ

